

<https://www.modscires.pro/index.php/msr/article/view/msr05-02-034>

DOI: 10.30889/2523-4692.2018-05-02-034

**POLITICAL INTERACTION OF UKRAINIAN SOCIETY AND
AUTHORITIES: MANIPULATION BY THE ELECTORAL PROCESS
ПОЛІТИЧНА ВЗАЄМОДІЯ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА І ВЛАДИ:
МАНІПУЛЮВАННЯ ВИБОРЧИМ ПРОЦЕСОМ**

Marshak Y.O. / Маршак Ю.О.

Student / Студентка

Sekunova Y.V. / Сєкунова Ю. В.

c.h.s, as.prof. / к.і.н., доц.

*National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine, 03041, Ukraine, Kyiv, Ukraine,
street Heroiv Oborony, 15.*

*Національного університету біоресурсів і природокористування України, 03041,
Україна, м. Київ, вул. Героїв Оборони, 15*

Анотація. У роботі розглянуті основні аспекти взаємодії українського суспільства і влади, Рівень розвитку громадянського суспільства. З'ясовано основну проблему функціонування демократичного апарату – маніпулювання виборчим процесом.

Ключові слова: Україна, громадянське суспільство, незалежність, демократія, виборчий процес, держава.

Вступ.

З моменту набуття незалежності Україна перебуває на шляху демократичних перетворень – удосконалення наявних та запровадження нових основ демократії. Необхідною умовою для успішної демократизації є налагодження ефективної співпраці з інститутами громадянського суспільства.

Основний текст.

Під терміном «інститути громадянського суспільства» ми розуміємо розгалужену мережу автономних стосовно держави, добровільних об'єднань громадян, що характеризуються високим рівнем суспільної свідомості та політичної культури, діяльність яких спрямована на забезпечення особистих, політико-економічних, соціально-культурних та інших прав і свобод кожного громадянина. Для України як однієї з держав, що недавно стали на шлях демократичних перетворень, одним із першочергових завдань є забезпечення державної підтримки створення та функціонування інститутів демократичного суспільства, де активна участь громадянського суспільства у житті країни є тим каталізатором, який сприяє розвитку, цивілізації, закріпленню взаємних відносин довіри суспільства та кожного окремого громадянина з державою та рівноправних відносин між державою, людиною та суспільством. Розвинене та активно функціонуюче громадянське суспільство є показником соціальної, правової, демократичної держави [1].

Говорячи про вільне демократичне суспільство, виникає ряд прихованих і досить суперечливих проблем. Перед українським громадянами гостро постає питання маніпуляції рішенням народу, зокрема політичними процесами. Для застосування будь-якого маніпулювання характерна певна закритість, використання ілюзій, психологічного впливу на свідомість з метою формування у індивідів певних уподобань чи упереджень. Перш за все варто з'ясувати основні засади політичного маніпулювання в Україні.

В даний час ми звертаємо все більшу увагу на використання популістських схем сучасними політиками, що безпосередньо пов'язане з маніпулюванням масовою свідомістю. Основою такого маніпулювання є соціальний міф – твердження, ідеї, які сприймаються в більшості випадків на віру, підсвідомо відхиляючи критичне осмислення ситуації. Суспільство, в результаті, самостійно доповнює створений міф, який підтримується політичною елітою і безпосередньо поширює засобами масової інформації. То чи можна говорити про демократичне громадянське суспільство, враховуючи вище сказане?

Метою політичного маніпулювання є отримання, реалізація та збереження влади політичними представниками. Сьогодні, реалізація цих завдань здійснюється шляхом так би мовити «прямих демократичних» виборів. Успіх на відповідних виборах напряму залежить від підтримки населення, якщо не враховувати пряму фальсифікацію, тому цілі маніпуляторів зводяться до розроблення «сценарію» і формування у виборців чіткого бажання підтримувати ту чи іншу політичну силу. Проте кожен маніпулятор має спільну формулу для керування свідомістю громадян – запевняти їх в тому, що вони і самі вважають для себе головною ідеєю. Передусім для кожного українця цією ідеєю є демократія та рівність всіх. Активно підтримуючи цю думку, політики безпосередньо відкривають собі двері для подальших дій з власної вигоди.

Таким чином, у вузькому розумінні політичне маніпулювання – це теорія і практика передвиборчих технологій і методика проведення виборчих кампаній. Стратегія отримання влади вимагає вирішення таких тактичних завдань, як заохочення та утримання уваги, а також формування позитивного іміджу претендента на владу [4;4].

На нинішньому етапі життя українського суспільства можна відстежити і позитивні тенденції переходу до критичного осмислення ситуації українцями. Народ все більше і більше говорить про існуючу проблему, популізм остаточно виснажив людей, годуючи їх «пустими» словами. Проте до повного переходу до осмисленої і непідвладній впливу зі сторони свідомості потрібно ще проробити колосальну роботу безпосередньо над собою. Держава на разі також намагається захистити власних громадян від маніпулювання, вживаючи певних заходів.

Ще у 2010-2011 роках прийнято Закони України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики», «Про доступ до публічної інформації», «Про безоплатну правову допомогу», «Про засади запобігання і протидії корупції» та ін. Цими актами визначено, зокрема, засади внутрішньої політики України у сферах розбудови державності, формування інститутів громадянського суспільства, порядок забезпечення права кожного на доступ до інформації суб'єктів владних повноважень, державні гарантії щодо надання безоплатної правової допомоги, основні засади запобігання і протидії корупції в публічній і приватній сферах суспільних відносин, відшкодування завданої внаслідок вчинення корупційних правопорушень збитків, шкоди, поновлення порушених прав, свобод чи інтересів фізичних осіб, прав чи інтересів юридичних осіб, інтересів держави тощо [2].

Аналіз розвитку громадянського суспільства в Україні свідчить про

наявність комплексу проблем, які є актуальними як для суспільства, так і для держави. У «Стратегії державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні» до таких проблем віднесено:

- збереження тенденцій до непрозорості, закритості та забюрократизованості в діяльності органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування замість налагодження ефективного діалогу з суспільством;

- недосконалість чинного законодавства створює штучні бар'єри для утворення та діяльності інститутів громадянського суспільства;

- механізми участі громадськості у формуванні та здійсненні державної політики належним чином не реалізуються;

- податкове навантаження не стимулює діяльність і розвиток інститутів громадянського суспільства та їх підтримку вітчизняними благодійними організаціями;

- більшість інститутів громадянського суспільства не має доступу до державної фінансової підтримки та вітчизняної благодійної підтримки;

- потенціал інститутів громадянського суспільства щодо надання соціальних послуг населенню не використовується. Діяльність інститутів громадянського суспільства характеризується недостатнім рівнем їх інституційної, фінансової та кадрової спроможності [3].

Висновки.

Сьогодні доводиться констатувати, що вище висвітлені оптимістичні статистичні дані про тенденції розвитку громадянського суспільства не вирішують, на жаль, головних проблем українського суспільства, якими є: низький рівень активності громадян у вирішенні питань трансформації та розвитку українського суспільства, низький рівень взаємної довіри між владою, підприємницькими колами та інститутами громадянського суспільства. Більшість українців все ще знаходяться осторонь усталених європейських практик демократичної участі.

Шлях до дійсно демократичного і вільного суспільства по суті відкрити кожному. Тепер ми самостійно повинні створити всі умови для того, щоб влада належала дійсно народу, а не політичній верхівці. Варто задуматись більше про власну політичну активність і коли кожен відчує себе дійсно частиною власної держави, прямим учасником її політичних процесів, розпочне осмислювати кожен пройдений крок на шляху до демократизації, саме тоді політичне маніпулювання стане неможливим. Адже свідомою, розумною особистістю, яка вважає себе рівноправним учасником відбудови держави неможливо керувати. Нарешті, до влади має прийти політично активна молодь, яка забезпечить здорову взаємодію усіх верств суспільства і створить розумні програми подальшого руху України.

Література:

1. Громадянське суспільство [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=645>

2. База даних «Законодавство України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws>

3. Указ Президента України «Про Стратегію державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні та першочергові заходи щодо її реалізації» від 24.03.2012 № 212/2012 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/212/2012>

4. А. Нальотов. Выборчі технології як чинник впливу на масову свідомість // Політичний менеджмент №5. – Київ, 2007р. – С. 3-4.

References.

1. Civil Society [Electronic resource]. - Access mode: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=645>

2. Database of the "Legislation of Ukraine" [Electronic resource]. - Mode of access: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws>

3. Decree of the President of Ukraine "On the Strategy of the State Policy of Supporting the Development of Civil Society in Ukraine and the Priority Measures for its Implementation" dated March 24, 2012, № 212/2012 [Electronic resource]. - Access mode: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/212/2012>

4. A. Nalotov. Election technologies as a factor of influence on the mass consciousness // Political Management №5. - Kyiv, 2007 - P. 3-4.

Abstract. *The article considers the main aspects of the interaction of Ukrainian society and government, the level of development of civil society. The main problem of the functioning of the democratic apparatus - manipulation of the electoral process.*

Key words: *Ukraine, civil society, independence, democracy, electoral process, state.*